

CULTURA LA BISBAL D'EMPORDÀ - 12 abril 2010 2.00 h

Cortadellas: «El problema de la literatura és que sobra ego i falten històries»

- L'escriptor bisbalenc publica la novel·la «La terra blanca», una història de passió i odi en un món que s'acaba

Xavier Cortadellas, en una imatge recent. **LLUÍS SERRAT.**

XAVIER CASTILLÓN - LA BISBAL D'EMPORDÀ

Xavier Cortadellas ha triat les Gavarres com a escenari de *La terra blanca* perquè és un espai natural i humà que coneix molt bé. Ja abans de dirigir la revista *Gavarres* –a la qual continua vinculat tot i haver-ne deixat la direcció per assumir la de *Revista de Girona*–, Cortadellas ja coneixia les històries i les llegendes d'aquestes muntanyes a través de llargues converses amb la seva gent, últims testimonis d'un món en retirada, com el que reflecteix la novel·la. No queda gaire explicitat, però l'acció de *La terra blanca* podria haver passat en algun moment dels anys quaranta del segle passat, «abans de la mecanització».

«És cert que estic influït per Víctor Català, perquè és una de les grans, però també per William Faulkner i Cormac McCarthy, que molts consideren el successor de Faulkner. De la mateixa manera que Faulkner i McCarthy novel·len el sud dels Estats Units, jo també vull fer-ho amb les Gavarres, perquè penso sincerament que es pot fer. No cal anar lluny a buscar escenaris si en tens molt a prop que coneixes bé i funcionen perfectament.» Amb Faulkner (1897-1962) i McCarthy (1933), l'autor de *La carretera* –premi Pulitzer 2007–, també hi troba una vinculació: ells també han tractat en algun moment de les seves respectives obres el tema de l'incest.

Ni bons ni dolents

«Un pare que persegueix la seva única filla en un dels racons més apartats de les Gavarres. Una dona que l'ha traït. Una padrina que calla.» Així comença la inquietant síntesi de la novel·la que apareix a la contracoberta del llibre. A la coberta, un subtítol afegit pel departament de promoció de l'editorial: «Una família amaga un secret.»

«Aquí no hi ha ni bons ni dolents: tots són una mica víctimes», matisa Cortadellas sobre els seus personatges. Al llarg de la novel·la hi ha moments de gran tensió i fins i tot de violència extrema, que no tothom digereix bé. Ell mateix ho ha comprovat en lectors molt propers, però sap que no es podia estalviar segons quins detalls, una mica escabrosos, perquè «la literatura, en definitiva, són els detalls».

Cortadellas, que fins ara havia publicat dos llibres de relats –*Primer senyal* i *Lleis binàries*–, no ha trobat gaire diferència entre la seva experiència en la narrativa breu i la construcció d'una novel·la. «És només una qüestió de temps. Un relat és com una cursa i una novel·la, com una marató. Ja havia escrit alguna altra novel·la, però sóc dels que pensen que només s'ha de publicar un text quan n'estàs convençut.» Ara ell ho està i els primers lectors també: «Ja m'han dit que és una novel·la que atrapa.»

Demà passat, aniversari de la Segona República, Miquel Pairoli presentarà *La terra blanca* a La Llibreteria de Girona (20h).

Un món de paraules

«Un parell de setmanes abans, hi va haver els primers indicis. Les canyes, que havien florit a començaments d'octubre, van perdre els seus plomalls en pocs dies; en una nit, rates i talps van enfondir els seus caus...» Així comença *La terra blanca*, amb uns indicis que probablement encara volen dir alguna cosa per als últims pagesos de les Gavarres. El llibre mostra la destrucció d'un món, el de l'últim mas habitat de les Gavarres, que l'autor recrea a partir de noms reals, històrics o antics: el mas Cort, el puig Brucà, Sant Nazari, el camp de la Costa... No hi ha res inventat. «Molta gent de les Gavarres m'ha parlat d'un incest», diu Cortadellas, deixant obert l'interrogant sobre la veracitat dels fets que han corregut de boca en boca per les muntanyes fins a confondre's amb les llegendes del massís.

Per recrear aquest món que es perd han estat fonamentals les paraules ancestrals que Cortadellas, filòleg de formació, ha anat recollint arreu de les Gavarres, moltes de les quals també estan en vies d'extinció, però conserven la memòria d'un temps que es fon. Com la neu.

MÉS LLEGIDES

1. L'èxit de Carrizosa
2. La vicepresidenta del PDeCAT, Míriam Nogueras, abandona la direcció del partit
3. Una empresa de Vic crea un llum LED que desinfecta espais de bacteris i virus com la covid-19